

vavit recol. pariter mem. Innocentius Papa XIII. die decimateria Maji anni millesimi septingentesimi vigesimi tertii, Pontificatus sui anno secundo, editis similibus in forma Brevis Literis incipien. Apostolici Ministerii, quibus plura complexus est ad Ecclesiasticam disciplinam in Hispaniarum Regnis servandam pertinens; ac inter alia declaravit, Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones, limitatam, vel quoad locum, vel quoad tempus, vel quoad genus personarum, non posse Sacramentum Pœnitentiae administrare extra tempus, vel locum, vel genus personarum ab ipsis Episcopis prescriptum; quo cumque privilegio, etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente, nullatenus suffragante: Necnon Sacerdotibus prædictis, tam Sæcularibus, quam Regularibus, ad Confessiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocumque alio privilegio electis, minimè suffragari, quod approbati alias fuerint ab Episcopo, qui aliquando loci, in quo Confessiones audienda sunt, Ordinarius fuerit, sed talis non amplius existat, vel quia ab humanis excesserit, aut Episcopatu renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam Auctoritate Apostolica translatus reperiatur; sed necessariam omnino esse illius, qui actualliter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Diœcesi exerceat, approbationem; hanc tamen sufficere etiam tacitam, eamque tamdiu durare, quamdiu præcedens licentia, sive approbatio expressè revocata non fuerit; in quo casu nova de integro approbatio impetranda erit; sicut etiam quando prior approbatio, tempore præfinito elapsa, expiraverit.

§. 4. Cumque san. mem. Benedictus Papa XIII. præfatas Innocentii XIII. Literas, suis aliis Apostolicis Literis incipien. In supremo Militantis Ecclesie Solio, die vige-sima tercia Septembri anni millesimi septingentesimi vigesimi quarti, Pontificatus sui anno primo datis, earum tenore de verbo ad verbum inserto, pari Auctoritate Apostolica in omnibus, & per omnia perpetuè approbasset, confirmasset, atque innovasset; ipsius quoque Auctoritate corroborata, innovataque noscuntur, quæ de facultate eligendi Confessarium tam ab Innocentio XII. quam à XIII. decrieta, declarataque fuisse commemoravimus.

§. 5. Quia vero iudicem Prædecessores nostri Innocentius XII. & XIII. in suis respectivè Literis, Indultum per Bullam Cruciatæ concessum tantummodo nominatum expresse-runt, & ab Innocentio XIII. alterius cuiuscumque generis privilegia generatim dumtaxat sunt indicata: Idcirco Nos animo prospic-tentes, quod, nisi clariss., atque distinctius

declaratum fuerit, quænam Privilegia, seu Indulta sub præfatis regulas cadant, & caderre debeant, idem fortasse reprobatarum, ut supra, opinionum offendiculum, ut olim in prædictæ Bullæ Cruciatæ, sic etiam in aliorum ejusdem generis Indulcorum interpreta-tione, & usu, subesse facile posset; & vigilu-cura animum in id intendentes, ne inimicus homo hujusmodi zizania in agro Dominico ullatenus valeat superseminare, atque ut Fidelium conscientiæ securius dirigantur; non modò relata superius Prædecessorum nostrorum Decreta Auctoritate quoque nostra approbamus, confirmamus, & innovamus, verum etiam eadem auctoritate, & simili motu, scientia, & potestatis plenitudine statuimus, & declaramus, quod idem omnino jus, quod vigore Decretorum hujusmodi, circa intelligentiam, & usum Indulti Bullæ Cruciatæ obtinet, etiam quoad reliqua ejusdem generis Indulta pariformiter valere debeat, & obtinere: Volumus etiam reprobationem dictarum opinionum, quatenus respiciunt intelligentiam, & usum Indulti prædicti Bullæ Cruciatæ, à præfatis Prædecessoribus proscriptarum, locum similiter habere, quatenus easdem opinions, & sententias in medium proficeri contingeret circa similia etiam Indulta, sive universis per Ecclesiam Christifidelibus, sive alicui Regioni, aut Loco, Universitat, aut Cœtu particulari Sodalium, seu Confratrum, quocumque, & ubicumque concessa, vel concedenda.

§. 6. Insuper decernimus, & declaramus, id, quod generaliter de Indultis præmissis sentiendum esse jam diximus, generaliter quoque intelligendum esse de omnibus, & singulis personis, quæ sub eorundem Indulcorum concessione comprehensæ reperiuntur, vel quas in posterum comprehendendi contingat, quæcumque supradictis Indultis uti voluerint: Ita videlicet, ut si in aliquo Indulto tam Sæcularibus, quam Regularibus tribuantur facultas eligendi Confessarium ab Ordinario Loci approbatum; tunc Confessarius vigore talis concessionis, sive à Sæculari, sive à Regulari Pœnitente ad audiendas eorum respectivè Confessiones electus, nullatenus hujusmodi Confessiones audire valeat, nisi ab Episcopo Diœcesano, & Ordinario Loci, ubi Confessio excienda est, ad Confessiones approbatus, & deputatus existat; quæcumque alia approbatione, tam illius generis, quam uterque Innocentius Prædecessores prædicti declararunt non suffragari, quam ea, si de Regularibus agatur, quæ à solo proprio Regulari Prælato obtenta foret, minimè suffragante. Äquum est enim, & rationi consentaneum, ut quicunque speciali Indulti beneficio gaudere, eoque uti voluerit, is conditiones in eodem Indulto præscriptas omni-

no servet; neque licitum est cuiquam, conditionem illam approbationis Confessarii per loci Ordinarium faciendæ, alio modo intelligere, quam eo, quo ipsam intelligendam esse toties Prædecessores nostri Romani Pontifices, ut præmissum est, decreverunt. Quorum Nos quoque vestigiis inhærentes, præfatam conditionem in eodem planè sensu, quem illi tradiderunt, ab omnibus & singulis hujusmodi Indulco sub ea conditione concessu utentibus, accipiemad, & servandam esse statuimus, atque mandamus; quicunque illi fuerint, qui in vim ejusmodi Indulti Confessarium sibi eligent, sive Sæculares, sive Regulares cujuslibet Ordinis, & Instituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, & Ordinum Militarium, etiam Militia Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, necnon Societatis Jesu, atque alterius cujusvis Congregationis, vel Societatis, tametsi de illis, aut illorum, vel illarum aliquo seu aliqua, specialis, & expressa mentio quomodo-cumque facienda foret. Ideoque Confessiones, & absolutiones in præmissis casibus aliter in posterum factas, & respectivè auditas seu impertitas, irritas fore & invalidas declaramus; & contrariam quamcumque opinionem, ejusque præxim, deinceps prohibemus, ac reprobamus, tanquam explanatae toties ab Apostolica Sede verborum intelligentiæ, ac menti nostræ, quam ad omnem hac super re ambiguitatem tollendam per præsentes clariss. exposuimus, penitus adversantem.

§. 7. Postrem illud monendum existimamus, nihil hic à Nobis statui, aut pronuntiari super eo, an scilicet in uno aut altero Indulco unum aut alterum personarum genus comprehendendi, & quænam Indulta specialiter Regularibus suffragari, vel non suffragari, censem sit: hoc enim ex uniuscujusque Indulti tenore, ac verbis colligendum relinquimus; firmis tamen manentibus, & perpetuè mansuris, quod ad Bullam Cruciatæ pertinet, plurium Prædecessorum nostrorum declarationibus, eandem scilicet Bullam, quantum ad articulum eligendi Confessarium, sequente casibus reservatis absolvendi, nequam Regularibus suffragari; quod Nos etiam perpetuè tenendum, atque sentiendum eorundem Prædecessorum nostrorum exemplo, similiter declaramus, & contrariam quamcumque opinionem uti falsam, & perniciosa, interdicimus, & reprobamus.

§. 8. Decernentes præsentes nostras Literas, & in eis contenta quamcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo, jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætententes, cujusvis status, gradus, ordinis, præminentia, vel dignitatis existant, sive alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditæ, neque causæ proper quas eadem præsentes emanaverint, adductæ, verificate, vel sufficienter, aut ullo modo justificatae fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliud quocumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impeirari, aut etiam motu pari, & de Apostolica potestatis plenitudine simili concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari.

§. 9. Sicque, & non aliter in præmissis censi, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palauii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis prædictæ Nuntios, aliosve quolibet quacumque præminentia, ac potestate fungentes, & functuro, sublata eis, & eorum quilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provinciælibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis, etiam in corpore juris clausis, aut Literis Apostolicae quibusvis Personis, Collegiis, Locis, Ordinibus, etiam Militaribus, Congregationibus, Societatis, & Institutis, etiam Societatis Jesu, & S. Joannis Hierosolymitani, aliisque quibuslibet specifica, & individua mentione dignis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam clausulis, & decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, & de Apostolica potestatis plenitudine, seu con-

sistorialiter, ac aliis quomodolibet in contrarium premissorum concessis, ac plures confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua mentio, seu quavis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad premissorum effectum plenissimè, & amplissimè motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus insuper, & eadem auctoritate praedicta mandamus, ut eadem praesentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam facilis deducantur, nec quisquam de eis ignorantiam pretendere valeat, ipsas praesentes, seu earum transumpta, ad valvas Ecclesiae S. Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancelleriae Apostolica, Curiæque Generalis Innocentianæ in Monte Citorio, & in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicari, & affigi: sive publicatas, & affixas, omnes & singulos, quos concernunt, seu concercent in futurum, perinde afficere, & arctare, ac si unicuique illorum personaliter intimatae, & notificatae fuissent.

§. 12. Utque earundem praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, ac sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, que ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum licet paginam hanc nostrarum Confirmationis, Approbacionis, Innovationis, Voluntatis, Mandati, Statuti, Decreti, Declarationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotens Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo quarto, Nonis Augusti. Pontificatus nostri anno quarto. D. Card. Passioneus. J. Datarius. Visa de Curia. J. C. Boschi. L. Eugenius. Registrata in Secretaria Brevium. Public. die 11. ejusdem mensis, & anni.

Exstat in Tomo 1. ejusd. Bullarii pag.
358.

INNOVANTUR POENÆ
adversus Confessarios qui penitentes ad turpia solicitant, cum precepto hujusmodi denuntiandi, & reservatione absolutionis quoad calumniatores. Adimitur præterea Sacerdotibus facultas Sacramentum Pœnitentiæ administrandi complicibus in peccato contra castitatem, cum penitentia, &c.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacramentum Pœnitentiæ, quam secundam, post naufragium deperditæ gratiæ, tabulam Sancti Paræ aptè nuncuparunt, Nos, licet immerentes, ad universi Dominici Gregis curam superna dispositione vocati, omne studium, & Pastoralem solicitudinem adhibere tenemur, ne quod post amissam Baptismi innocentiam datum est Divina benignitate perfugium, per Dæmonum fraudem, & hominum Dei beneficis perversè utentium malitiam, naufragis, ac misericordia peccatoribus luctuosum evadat exitium; & quod in salutem, & curationem Animarum, à Deo, qui dives est in misericordia, institutum est, execrabilis scelerorum quorundam Sacerdotum improbitate, in earum perniciem, atque interitum vertatur.

§. 1. Dudum quidem à fel. rec. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro per suas Literas in forma Brevium sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 30. Augusti 1622. Pontificatus sui anno secundo, sapienter provisum fuit contra quoscumque Sacerdotes audiendis Confessionibus deputatos, ad turpia, & inhonestæ solicitantes; & deinceps successivis temporibus, ad earum literarum interpretationem, ac declarationem, plura subinde à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium adversus haereticam pravitatem Generalium Inquisitorum Nonis Augusti. Pontificatus nostri anno quarto. D. Card. Passioneus. J. Datarius. Visa de Curia. J. C. Boschi. L. Eugenius. Registrata in Secretaria Brevium. Public. die 11. ejusdem mensis, & anni.

Exstat in Tomo 1. ejusd. Bullarii pag.
358.

ab Evangelica veritate, & Sanctorum Patrum doctrina alienas, & dissonas propositiones, sexta videlicet, & septima, huc revocandas,

damnatae, & prohibitaæ fuerint. Nos itaque mature pœnitentes quanti momenti sit ad æternam animarum salutem ea ubique exactè observari, & quanti ad infirmas oves curandas, & de corem Sanctæ Ecclesie Dei retinendum, intersit, ne aliqui Sacerdotes Pœnitentiæ Sacramento nefariè abutentes, Pœnitentibus pro curatione vulnus, pro pane lapidem, pro pisce serpentem, pro medicina venenum porrigit, sed animo secum recolentes, se à Christo Domino Praesides, & Judices animarum constitutos, ea sanctitate, quæ sublimitati, ac dignitatì munera convenit, tam venerandum Sacramentum administrent; Motu proprio, & ex certa sciencia, ac matura deliberatione nostra, prefatas literas hujusmodi, ac omnia & singula decreta prædicta ad illarum interpretationem, & declarationem emanata, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus & singulis inviolabilis Apostolicæ firmatis robur adjicimus: Atque etiam, quatenus opus sit, denuo committimus & mandamus omnibus haereticæ pravitatis Inquisitoribus, & Locorum Ordinariis omnium Regnum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & Locorum universi Orbis Christiani, in suis respectivè Diocesisibus, ut diligenter, omnique humano respectu postposito, inquirant, & procedant contra omnes & singulos Sacerdotes, tam Seculares, quam Regulares quomodolibet exemptos, ac Sedi Apostolice immediate subjectos, quorumcumque Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum, & cuiuscumque dignitatis, & præminentia, aut quovis Privilegio, & Indulto munitos, qui aliquem pœnitentem, quæcumque persona illa sit, vel in actu Sacralis Confessionis, vel ante, vel immedietè post Confessionem, vel occasione, aut prætextu Confessionis, vel etiam extra occasionem Confessionis in Confessionali, sive in alio loco ad Confessiones audiendas destinato, aut electo, cum simulatione audiendi ibidem Confessionem, ad in honesta, & turpia solicitare, vel provocare, sive verbis, sive signis, sive nutibus, sive tactu, sive per scripturam, aut tunc, aut post legendam, tentaverint, aut cum eis illicitos, & dishonestos sermones, vel tractatus temerario ausu habuerint; & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro crimini qualitate, & circumstantiis, severè animadvertant per condignas poenas, juxta memoriam Gregorii Prædecessoris nostri Constitutionem, quam hic de verbo ad verbum pro inserta haberi volumus: Dantes etiam, si opus sit, & rursus concedentes facultatem, ne delictum tamen enorme, & Ecclesie Dei injuriosum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, jam alias in pœnitentiæ Constitutione tributam, procedendi cum te-

stibus etiam singularibus, duimmodo pœnitentiæ, indicia, & alia adminicula concurrant. §. 2. Meminerint præterea omnes & singuli Sacerdotes ad Confessiones audiendas constituti, tenceri se, ac obligari, suos pœnitentes, quos noverint fuisse ab aliis, ut supra, solicitatos, sedulè monere, juxta occurrentium casum circumstantias, de obligatione denuntiandi Inquisitoribus, sive Locorum Ordinarij prædictis, personam, quæ solicitacionem commiserit, etiam Sacerdos sit, qui jurisdictione ad absolutionem validè importandam careat, aut solicitatio inter Confessarium, & Pœnitentem mutua fuerit, sive solicitacioni Pœnitens consenserit, sive consensum minime pœnitentem, vel longum tempus post ipsam solicitationem jam effluxerit, aut solicitatio à Confessario, non pro se ipso, sed pro alia persona peracta fuerit. Caveant insuper diligenter Confessarii, ne Pœnitentibus, quos noverint jam ab alio solicitatos, sacramentalē absolutionem impertiant, nisi prius denuntiationem prædictam ad effectum perducentes, delinquentem indicaverint competenti Judicii, vel saltum se, cum primū poterunt, delatuos spondeant, ac promittant.

§. 3. Et quoniam improbi quidam homines reperiuntur, qui vel odio, vel ira, vel alia indigna causa commoti, vel aliorum impensis suasionibus, aut promissis, aut blanditiis, aut minis, aut alio quovis modo incitati, tremendo Dei judicio posthabito, & Ecclesiæ auctoritate contempta, innoxios Sacerdotes apud Ecclesiasticos Judices falsò solicitationis insimulant: Ut igitur tam nefaria audacia, & tam detestabile facinus metu magnitudinis pœnae coerceatur, quæcumque persona, quæ execrabilis hujusmodi flagitio se inquinaverit, vel per se ipsam innocentes Confessarios impie calumniando, vel scelerè procurando, ut id ab aliis fiat, à quocumque Sacerdote quovis privilegio, auctoritate, & dignitate munito, præterquam à Nobis, nostrisque successoribus, nisi in fine vitæ, & excepto mortis articulo, spe absolutionis obtinenda, quam Nobis, & successoribus prædictis reservamus, perpetuo carreat.

§. 4. Demum magnopere cupientes à Sacerdotalis Judicii, & Sacri Tribunalis sanctitate omnem turpitudinis occasionem, & Sacramentorum contemptum, & Ecclesiæ injuriam longè subnovere, & tam exitiosa hujusmodi mala prorsus eliminare, & quantum in Domino possumus, animarum periculis occurrere, quas sacrilegi quidam, Dæmonis potius, quam Dei Ministri, loco eas per Sacramentum Creatori suo, ac nostro reconciliandi, majori peccatorum mole onerantes, in profundum iniquitatis barathrum nefariè submergent, nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, & aliquorum in

Theologia Magistrorum consilio desuper adhibito, accedentibus quoque iteratis plurium Episcoporum supplicationibus, hac nostra in perpetuum valitura sanctione, quemadmodum à pluribus Episcopis per Synodales suas Constitutiones jam factum esse novimus, omnibus, & singulis Sacerdotibus, tām Sæcularibus, quām Regularibus cuiuscumque Ordinis, ac Dignitatis, tametsi alioquin ad Confessiones excipiendas approbatis, & quovis Privilegio, & Indulso, etiam speciali expressione, & specialissima nota, & mentione digno suffultis, auctoritate Apostolica, & nostræ potestatis plenitudine interdicimus, & prohibemus, ne aliquis eorum, extra casum extre- mæ necessitatis, nimurum in ipsius mortis articulo, & deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit, Confessionem Sacramentalem personæ complices in peccato turpi, atque in honesto, contra sextum Decalogi Præceptum commiso, excipere audeat, sublata propterea illi ipso jure quacumque auctoritate, & jurisdictione ad qualemcumque personam ab hujusmodi culpa absolvendam; adeo quidem, ut absolutio, si quam imperierit, nulla, atque irrita omnino sit, tanquam impertita à Sacerdote, qui jurisdictione, ac facultate ad valide absolvendum necessaria privatus existit, quam ei per presentes has nostras adimere intendimus; & nihilominus, si quis Confessarius secus facere ausus fuerit, majoris quoque excommunicationis penam, a qua absolvendi potestatem Nobis solis, nostrisque successoribus dumtaxat reservamus, ipso facto incurrat.

§. 5. Declarantes etiam, & decernentes, quod nec etiam in vim cuiuscumque Jubilæi, aut etiam Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, aut alterius cuiuslibet Indulti, Confessionem dicti complices hujusmodi quisquam valeat excipere, eique sacramentalem absolutionem elargiri; cum ad hunc effectum, & in hoc casu, nullus Confessarius, utope qui in hujusmodi peccati, & pœnitentis genere, jurisdictione, ut præfertur, careat, & absolvendi facultate à Nobis privatus existat, habendus sit pro Confessario legitimo, & approbato. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsentim, quæ nuncupantur Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilee universalis, & plenaria, necnon quibusvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, & Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis; quibus omni-

bus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus demum, ac præcipimus, ut omnes Locorum Ordinarii, tām præsentes, quām futuri pro tempore existentes, in approbatione Confessoriorum, tām prædictam Constitutionem Gregorii Prædecessoris, quām præsentem hanc nostram, ab omnibus Sacerdotibus approbandis attente legi, & accurate observari current, moneantque eos in Domino, atque hortentur, ut Sacrum Ministerium ipsorum fidei commissum summa animi innocentia, morum puritate, judicij integritate peragant, exhibeantque semetipsos, ut Ministros Christi, & Dispensatores Mysteriorum Dei. Memores præterea sint, se locum tenere, ac vices obire Summi, atque æterni Sacerdotis, qui Sanctus, innocens, impollutus, per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, ut emundaret conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad servendum Deo viventi: Sedulò igitur studeant, diligenterque caveant, ne quærentibus, & pulsantibus eorum culpa Cœlum claudatur; ne desperidet Oves ad Ovile Dominicum redire properantes, eorum manibus ferarum dentibus dilanianda tradantur; ne prodigi Filii egentes, & sauci, ad cœlestem Patrem revertentes, nefaria eorum improbitate, gravioribus peccatorum vulneribus, dum adhuc in via sunt, confundiantur.

§. 7. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilis devenant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floraæ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sive publicatas, & affixas, omnes & singulos, quos ille concernunt, perinde arctare, & aspicere, ac si unicuique eorum nominari, & personaliter intimata fuissent: utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu aliqui Notarii publici subscriptis, & sigillo aliqui persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides, tām in iudicio, quām extra illud, ubique adhibetur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum licet paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentre præsumpserit, indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem,

rem,

rem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Kalendis Junii, Pontificatus nostri anno primo. X. Sub-Datarius. Pro D. Card. Passioneo. Cajetanus Amatus. Visa de Curia. N. Antonellus. J. B. Eugenius. Loco X plumbi. Registrata in Secret. Brevium. Public. die 17. ejusdem mensis, & anni.

Exstat hæc Constitutio in præcitato Tomo I. pag. 50.

DECLARATIO SUPERIORIS Constitutionis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Postolici muneri partes in procuranda præcipue rerum sacrarum pura illibataque penitus administratione versari debere probè intelligentes, non modo, & assiduis hortationibus, & justa, ubi res postular, legum severitate, ut ab Ecclesiasticis quibusque Ministris sanctæ sanctè tractentur, quantum cum Domino possumus, providere studemus; verum etiam leges ipsas, ne forte sinistris interpretationibus in alterutram extremam partem, aut immoderati rigoris, aut detestabilis laxitatis, perperam detorqueantur, opportunè communire, ac roborare pro earundem tuendo vigore, cum occasio proposcerit, non prætermittimus.

§. 1. Sane cum Nos aliæ per quandam nostram Constitutionem, cuius initium est: *Sacramentum pœnitentiae*, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Kalendis Junii Pontificatus nostri anno primo editam, omnibus, & singulis Sacerdotibus, tām Sæcularibus, quām Regularibus interdixerimus, & prohibuerimus, ne aliquis eorum, extra casum extremæ necessitatis, nimurum in ipsius mortis articulo, & deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit, Confessionem Sacramentalem personæ complices in peccato turpi atque in honesto, contra sextum Decalogi Præceptum, commiso, excipere auderet; ita ut absolutio, si quam imperiūset, nulla, atque irrita omnino esset, tanquam impertita à Sacerdote, qui jurisdictione, & facultate ad validè absolvendum necessaria, ipsis per Nos vigore ejusdem Constitutionis adempta, privatus existet, & alias prout in memorata Constitutione, cuius tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, ubi dicitur contineri. Cum Nos subinde super ea dictæ Constitutionis parte, quæ mortis articulum respi-

cit, dubitationes quasdam exortas fuisse accepterimus, quarum resolutionem privato cujusque judicio relinquendam minimè existimamus, ne Lex incertis conjecturis, & opinionibus jaſtata, in sensu à mente nostra alienos forsitan distrahabatur, ejusque vigor paulatim langueat, atque enervetur.

§. 2. Hinc est, quod Nos omnem dubitandi rationem, quantum cum Domino possumus, de medio auferre cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Constitutionem nostram cum omnibus & singulis in ea contentis, tenore præsentium, quatenus opus sit, confirmamus, illamque integrè, penitus, & omnino, atque ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandcumque spectabat, inviolabiliter, & inconcussè observari præcipimus, & mandamus. Præterea, habita super his cum Venerabili Fratre nostro Vincentio Episcopo Prænestino S. R. E. Cardinali Petra nuncupato, Pœnitentiaro nostro Majori, ac dilectis Filii Officii Pœnitentiaræ Apostolicæ Ministris, qui rem jussu nostro maruè perpenderunt, deliberatione; motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, edicimus, ac declaramus, eadem Constitutione singulis, ut supra, Sacerdotibus, quemadmodum interdictum non est in mortis articulo personam in prædicto turpi peccato complicem confitemit audire, atque ab hujusmodi quoque culpa ritè contritam absolvere, deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit; ita interdicti re ipsa, & prohiberi prædicto modo tunc audire, & absolvere, ut si alius aliquis Sacerdos non defuerit, etiam si forte iste alius simplex tantummodo Sacerdos fuerit, sive aliæ ad Confessiones audiendas non approbarus, possit nihilominus ipse Sacerdos simplex Confessionem excipere, ac absolucionem impetrari.

§. 3. Porro, si casus urgentis qualitas, & concurrentes circumstanciæ, quæ vitari non possint, ejusmodi fuerint, ut alius Sacerdos ad audiendam constitutæ in dicto articulo personæ confessionem vocari, aut accedere, sine gravi aliqua exoritura infamia, vel scandalo, nequeat; tunc alium Sacerdotem perinde haberi, censeri posse, ac si revera abesseret, atque deficeret; ac proinde in eorum rerum statu, non prohiberi socio criminis Sacerdoti absolucionem pœnitenti ab eo quoque crimine impetriri. Sciat autem complex ejusmodi Sacerdos, & serio animadvertiset, fore se re ipsa coram Deo, qui irrideri non potest, reum gravis adversus prædictam nostram Constitut. inobedientiæ, latisque in ea pœnis obnoxium, si prædictæ infamiae, aut scandali pericula sibi ultro ipse configat, ubi non sunt: imo intelligat, teneri se graviter

ter hujusmodi pericula , quantum in se erit, antevertere , vel removere , opportunis adhibitis mediis , unde fiat , ut alteri cuivis Sacerdoti locus pateat illius confessionis , absque ullius infamia , vel scando , audiendae. Ita enim ipsum teneri vigore memoratae nostrae Constitutionis declaramus ; & nunc quoque ita ipsi faciendum esse distictè mandamus, & præcipimus.

§. 4. Quod si idem Sacerdos , aut quovis modo sese nulla gravi necessitate compulsus ingesserit, aut , ubi infamia , vel scandali periculum timetur , si alterius Sacerdotis opera requirenda sit , ipse ad id periculum avertendum congrua media adhibere de industria neglexerit , atque ita personæ in dicto crimine complices , eoque in articulo , ut præfertur, constitutæ sacramentalem confessionem excipere , ab eoque crimine absolutionem largiri , nulla , sicut premititur , necessaria causa cogente , præsumpscerit ; quamvis hujusmodi absolutio valida futura sit , dummodo ex parte penitentis dispositiones à Christo Domino ad Sacramenti Pœnitentiae valorem requisitæ non defuerint : Non intendimus enim pro formidando mortis articulo eidem Sacerdoti , quantumvis indigno , necessariam jurisdictionem auferre , ne hac ipsa occasione aliquis pereat : Nihilominus Sacerdos ipse violata ausu ejusmodi temerario Legis pœnas nequam effugier; ac propterea latam in dicta Constitutione majorem excommunicationem , eodemque planè modo , quo ibidem decernitur , Nobis , & huic Sanctæ Sedi reservatam , incurrit , prout illum eo ipso incurrere declaramus , volumus , atque statuimus . Non obstantibus omnibus , & singulis illis , qua in præfata nostra Constitutione voluimus non obstat , ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem , ut earundem præsentium Literarum transumptis , seu exemplis , etiam impressis , manu alicujus Notarii publici subscriptis , & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis , eadem prorsus fides in judicio , & extra illud ubique locorum habeatur , qua haberetur ipsis præsentibus , si forent exhibitæ , vel ostensæ.

Datum Roma apud S. Mariam Majorem , sub Annulo Piscatoris die 8. Februarii 1745. Pontificatus nostri anno quinto. D. Card. Passioneus.

Extat in eodem Tomo 1. pag. 489.

DECRETUM ADVERSUS

Sacerdotes ad turpia solicitantes , vel Missæ Sacrificio abutentes ad sortilegia.

Feria 5. die 5. Augusti 1745.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romæ , & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctissimo Domino nostro Domino Benedicto , Divina Providentia Papa XIV. & Eminentis ac Reverendis DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus noster sollicitè advertens , quām grave sit delictum illorum perditorum hominum , qui Sacrosancto Missæ Sacrificio , ac salutaris Pœnitentiae Sacramento , ad Animarum reparationem à Christo Domino institutis , in illarum perniciem , & damnationem abutuntur , decrevit , quod in posterum Sacerdotes , tām Sæculares , quām Regulares cujuscumque Ordinis , Instituti , Congregationis , & Societatis etiam de necessitate exprimendæ , vel in actu Sacramentalis Confessionis , sive illius occasione , aut prætextu , ad turpia solicitantes , vel Sacrificio Missæ abutentes ad sortilegia , præter pœnas à Jure , & Apostolicis Constitutionibus , ac signanter san. mem. Sixti V. & Gregorii XV. contra eosdem infictas , perpetuam etiam inhabilitationem incurant ad præfati Sacrificii celebrationem ; quodque ejusmodi Decretum significetur singulis cujuscumque Ordinis Superioribus , ac Præpositis , ad hoc ut de illo , sicuti & de prædictis , aliisque Summorum Pontificum Constitutionibus , juxta præscriptum in generali Decreto Supremæ Inquisitionis die 15. Decembris 1633. semel saltem in anno , Feria sexta post Octavam Assumptionis B. Mariae Virginis , in publica Mensa , vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato , ac insuper in quocumque Generali , vel Provinciali Capitulo , vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu suos Subditos , ac Religiosos committendos curent , ejusdemque commonitionis coram Suprema Congregatione juratum Testimonium exhibeant. Paulus Antonius Cappellonus S. Romanæ , & Universalis Inquisitoris Notarius. Loco ✠ Sigilli.

Die 21. Augusti 1745. supradictum Decretum affixum , & publicatum fuit ad valvas Basiliæ Principis Apostolorum , Palatiis S. Officii , ac aliis locis solitis , & consuetis

Ur-

Urbis per me Petrum Romolatum Sandissimæ Inquisitionis Cursorem.

Reperitur hoc Decretum apud Examen Ecclesiasticum Fr. Felicis Potesta , editum Matriti 1759. in Appendice Constitut. Apostolicar. pag. 121.

INDULTUM CELEBRANDI

tres Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum , pro Regnis , & Dominis Hispaniarum , & Portugallia.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quod expensis omnium rationum momentis , & gravissimis suffragiis virorum dignitate , pietate , ac sapientia diximus , à Secretis essemus , oblatusque fuisse simplex Libelus , in quo ex parte cl. mem. Philippi V. Hispaniarum Regis id ipsum studiosissimè petebatur , quod nunc à Ferdinandῳ Rege ipsius filio iterum petitur , Officii nostri esse putavimus , instantiam hujusmodi majori cum apparatu , quemadmodum Catholici Regis dignitas postulabat , Congregationi repræsentare. Idcirco peculiaris Dissertatione à Nobis elucubrata fuit , quæ inserta est in consueto folio Relationis Causarum , quod à Secretario confici , & singulis Cardinalibus tradi consuevit. In qua primum Dissertatione rem ipsam accuratissimè pro viribus exposuimus , neque omisimus originem investigare illius disciplinæ , quam diximus in Aragoniæ Regno vigere ; deinde nonnullas in contrarium indicavimus resolutiones , quæ alias ad hujusmodi postulata prodierant ; tūm aliam memoravimus petitionem , quæ olim pro Portugallia Regnis facta fuerat Prædecessori nostro Clementi Papæ IX. ut trinas liceret Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrare , de qua tamen ob immaturam Pontificis mortem nihil decretum fuit. Quibus omnibus addidimus , quod , quum hoc idem ab Hispaniarum quondam Rege Philippo IV. pro omnibus , tām Sæcularibus , quām Regularibus Regnorum suorum Sacerdotibus , postulatum fuerit , vel saltem postulandum fuisse non ignoraretur , ideoque plura rationum , factorumve monumenta , pro hujusmodi concessione imperanda , collecta tunc fuisse constaret ; Nobis datum non fuerat hujusmodi Collectiones ad causam maximè oportunas reperire : ut videre est in folio pro Congregatione diei 11. Maii anni 1722. à Nobis conscripto , quod nunc in Thesauro Resolutionum præfatae Con-